

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 540/2025
06.05.2025. године
Београд

ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Дијане Јанковић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милета Чогурића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 15 К бр.421/22 од 18.07.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1189/24 од 03.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милета Чогурића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 15 К бр.421/22 од 18.07.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1189/24 од 03.02.2025. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 15 К бр.421/22 од 18.07.2024. године, поред осталих, окривљени АА оглашен је кривим да је у саизвршилаштву извршио кривично дело превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 3. у вези става 1. КЗ, у вези члана 33. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца, и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљеном АА је истом пресудом изречена и мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности стечајног управника у трајању од пет година од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, како је то ближе наведено у изреци првостепене

пресуде, док је оштећено предузеће ради остваривања имовинско-правног захтева упућено на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1189/24 од 03.02.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвокат Милета Чогурића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Пекића, жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба пуномоћника оштећеног правног лица „Лековит“, адвоката Косте Даниловића и пресуда Вишег суда у Београду К бр.421/22 од 18.07.2024. године је у односу на окривљене АА и ББ потврђена. У другом ставу изреке, поводом жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Пекића, а по службеној дужности преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К бр.421/22 од 18.07.2024. године, тако што је Апелациони суд у Београду према окривљеном ВВ, на основу одредбе члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, одбио оптужбу да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ. Трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Миле Чогурић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање и „ да им наложи да изведу све доказе који се налазе у два регистратора“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а која се огледа у чињеници да је суд окривљеног огласио кривим за кривично дело превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 3. у вези става 1. Кривичног законика примењујући непостојећи Кривични законик, с обзиром да се у побијаној пресуди наводи да је примењен Кривични законик („Сл. Гласник РС“ број 94/2016 од 24.11.2016. године) којим је извршена измена овог кривичног дела, а не наводи се потпуни назив закона, те у нижестепеним одлукама није обележена примена закона „у складу са законом и правилима струке“.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани, а о истима је другостепени суд, поступајући по изјављеној жалби дао довољне и јасне разлоге на страни 12, пасус 6 и страни 13, пасус 1, 2 и 3 образложења пресуде које овај суд прихвата и на исте у смислу члана 491. став 2. ЗКП упућује.

Бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу, а као незаконит доказ означава економско финансијско вештачење. Међутим, приликом образлагања овако означене повреде, бранилац не наводи у чему се незаконитост самог вештачења огледа, већ појашњава да је испитивање вештака спроведено супротно закону с обзиром да је том приликом „питао свако оно што је хтео и кога је хтео“, којим наводима суштински оспорава примену члана 98. и 402. ЗКП, којим је уређено испитивање сведока и вештака.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 98. и 402. ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи и да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу, те да је учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а која повреда представља законом прописан разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим, бранилац као незаконит доказ означава „документацију садржану у два регистратора“, не прецизирајући конкретно који доказ је незаконит и у чему се незаконитост доказа огледа.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву нумерише и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, али у захтеву не образлаже у чему се повреда кривичног закона састоји.

Како у образложењу поднетог захтева, бранилац не прецизира и не образлаже у чему се наведене повреде закона састоје, то је Врховни суд оценио да захтев за заштиту законитости у овим деловима нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује (члан 489. став 1. ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде у смислу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП.

- 4 -

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић